

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 36. Dissidium Innocentii XIII. Papæ cum Lusitano Rege.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

Sæc. XVIII. sacræ Sedi quidem redderet, salvis ta-
A. C. 1724. men suis, Imperii & Mutinensis Ducis
 juribus in hanc civitatem, quibus hac
 conventionem nullatenus derogatum esset.
 Vicissim vero Pontifex missam face-
 ret octoginta aureorum millium sum-
 mam, quam a Cæsare petebat ob ex-
 pensas pro alendo Cæsareo milite in
 nupero bello factas: Insuper Pontifex
 Cæsari facultatem daret, ut ad repa-
 randa Hungariæ propugnacula Turcis
 finitima bis centies mille florenos ex
 Ecclesiasticorum bonis percipere pos-
 set. His articulis utrinque firmatis
 Comaclensis civitas cum annexis Ro-
 manæ Sedi restituta est.

§. XXXVI.

*Dissidium Innocentii XIII. Papæ cum
Lusitano Rege.*

Hist. Univ.
tom. 9.
Period. II.
c. 3. p. 411.
Vita Card.
Bich. t. 3.
pag. 17.

Vix hæc controversia cum Cæsare e-
 rat composita, cum inter eundem
 Papam & Joannem V. Lusitaniæ Re-
 gem dissensio suscitaretur, novum mo-
 lestiæ argumentum, cujus origo erat
 hæc: Jam ab anno hujus sæculi deci-
 mo Vincentius Bichius a Clemente XI.
 apud Lusitaniæ Aulam Nuntius de-
 cernebatur Apostolicus: Igitur una-
 cum Abbate Lucinio, quem Pontifex
 tanquam Internuntium Barcinonem ad
 Caro-

Carolus III. Hispaniæ Regem ablega- Sæc. XVIII.
 bat, iter suum instituit, ubi vero Bar- A. C. 1724.
 cinonem venerat, in salutato Rege
 portu solvit, eo quod Carolus Rex mi-
 nus Pontifici propensus, Internuntium
 ab alloquio exclusisset: Intempestivus
 hic Bichii discessus tantopere Regi di-
 splicuit, ut suo Oratori Avellino Prin-
 cipi datis Romam literis injungeret,
 ut de inurbano hoc agendi modo Nuntii
 sui apud Papam quereretur, eodem
 quoque tempore Carolus Lusitaniæ Re-
 gem sollicitabat, ut Bichium Papæ
 Nuntium nullatenus ad alloquium ad-
 mittere velit. Cogebatur itaque Bichius
 suam Legationem a Regis sui indigna-
 tione, indeque profuente Aulicorum
 contemptu auspiciari; cum enim nulla
 adversitas sit sola, nec ulli semel ob-
 fuisse, fortuna sit contenta, sic quoque
 Bichius non modo a Regis conspectu
 arcebat, sed etiam ipsum omnes con-
 vitiiis & calumniis obruere certabant:
 Accusabatur, quod exteras merces
 fraudatis teloniis non sine magno Mer-
 caturæ damno inveheret, auctoritatem
 suis Prædecessoribus longe ampliorem
 sibi arrogaret, & multa suo munere
 indigna aggredereetur. Deferebantur
 hæc criminationes ad ipsas summi Pon-
 tificis aures, qui tamen cunctis ma-
 ture discussis ad Joannem Regem re-
 scripse-

Sæc. XVIII. scripserat, se, quid in Bichio jure re-
 A. C. 1724. prehenderet, non invenisse, proin-
 gare se, ut Rex falsis æmulorum ac-
 cusationibus fidem præbere nolit. Tam-
 dem detecta Bichii innocentia, & æ-
 mulorum invidia, ruptoque cum Af-
 friacis amicitiae vinculo Rex Nuntio
 Apostolico propensior esse cæperat,
 eumque Aulici amplioribus honorum
 testificationibus cumulaverant: Vicinus
 vero hic singulari morum comitate,
 prudentia, & sagacitate sua tam de-
 Regis animum ac benevolentiam
 conciliabat, ut eum Carolo plene recon-
 ciliatum Lusitaniae Rex a summo Pon-
 tifice Purpura Romana decorari impet-
 peteret: Tam subita rei mutatio Cle-
 mentem Papam maxima defixum
 nuit admiratione, eo quod hucusque
 Lusitaniae Regibus Cardinales nomi-
 nandi prærogativa duntaxat benevo-
 lentiae loco concessa fuisset: Re igitur
 in Purpuratorum conventu proposita
 Cardinales censebant, indignum
 ejusmodi Virum Sacro adscribere Co-
 legio, contra quem non ita pridem gra-
 ves delatae fuissent querelæ: Hæc
 Lusitaniae Regem rescripserat Pontifex,
 cui tamen opponebatur ipsius Papae
 epistola, qua dissipatis æmulorum ca-
 lumniis Bichius tanquam inculpatae
 vitæ Præsul commendabatur: Mortis
 in-

interim Clemente, Rex preces suas a Sæc. XVIII.
 pud Innocentium ejus Successorem in- A. C. 1724.
 geminabat, suamque petitionem ful-
 ciebat honorifico defuncti Pontificis te-
 stimonio, & Ejusdem pollicitatione in
 Bichii favorem Cæsari data: Verum
 ad hæc respondit Pontifex, quod huic
 Præsuli salva conscientia suffragari haud
 posset, eoquod ipsemet illum antea de
 variis criminibus accusasset: Nec his
 contentus Pontifex, insuper Bichium
 Romam revocabat, subrogato Abbate
 de Firra: Hæc agendi ratio eo magis
 Regem offenderat, quo firmiter suæ pe-
 titioni deferri sperabat ab eo Pontifice,
 qui olim ipsemet Apostolica Legatione
 in Lusitania fungebatur, atque etiam-
 num Regni hujus Protectorem agere
 dignatus erat: Rex igitur firmum fixum-
 que habebat, nec Bichium sine Pur-
 pura dimittere, nec Abbatem pro Nun-
 tio Apostolico habere: Hæc Regis con-
 stantia Pontificem permovit, ut in sin-
 gulari Congregatione hanc rem Car-
 dinalibus deliberandam relinqueret,
 quorum tamen sententia eo abibat, ut
 Bichius interminata etiam anathema-
 tis pœna Romam revocaretur. Hujus
 tamen decreti executionem intercide-
 bat Innocentii obitus: Quem verò exitum
 hæc controversia demum habue-
 rit, suo loco recensibimus.

Ss 3

§. XXXVII.

Sæc. XVIII.
A. C. 1724.

§. XXXVII.

*Postrema infirmitas Innocentii XIII
Pontificis.*

*Vita Carā.
de Conti
tom. I.
pag. 275.*

Die duodecima Januarii Innocentius XIII. *secretum*, ut appellatur *Consistorium* habuit, in quo Alberonius Cardinalem nuper ab omni calumniæ absolutum adesse iussit, eumque a duobus senioribus Diaconis Cardinalibus stipatum in plenæ reconciliationis signum ad osculum pedis admittit, quo facto Pontifex ad Sacellum progressus eidem, postquam consuetum fidei sacramentum exsolverat, rubrum garmentum propriis suis manibus imposuit, eumque paterno amplexu honoravit. Postrema erat hæc Pontificiæ clementiæ functio; die enim decima quinta Februarii Innocentius, cum jam per integrum ferme annum assidua virium debilitate, & frequenti sanguinis vomitu cruciaretur, graviter decumbens cæpit, Medicis aut Phtisis, aut Hydrophis stomachalis malum imminere censentibus, utrumque instantis mortis præsagium: Exeunte eodem Mense ad morbi vehementiam tanta virium imbecillitas accessit, ut Medicorum iudicio ab omni Regiminis cura vacare cogeretur, die tamen quarta Martii pa-